

İŞÇİLERİN ESNAFTAN VE KÖYLÜDEN FARKI NE?

Aydınlık Gazetesi, 3 Mart 2018

Yıldırım Koç

Toplumsal ve siyasal mücadele yürüten her örgüt, destek almak istediği öncelikli kitleyi belirlemek zorundadır. Sınırlı olanaklarını öncelikli olarak bu kitleye yönlendirirse, başarılı olma şansı artar.

Tercihiniz etnik kimlik olabilir.

Türkiye halkı veya Türk milleti içinde farklı etnik kökenlerden insanlar var. Toplumsal ve siyasal mücadelenizi etnik temelde yürütmeye çalışabilirsiniz. Böyle bir çaba yasadışıdır, ancak yine de fiilen böyle bir çizgi izleyebilirsiniz. Nitekim izleyenler oldu. Ancak başarılı olamadılar. Böyle bir yaklaşım başarılı olsa da, halkımızın çoğunluğunu biraraya getiremez. Türkiye’de ırkçılık, bölücülüktür.

Mezhep, tarikat, cemaat temelli bir örgütlenme söz konusu olabilir. Kanunen bu tür örgütlenmeler de yasak olsa da, bu nitelikte girişimler oldu. Ancak bunlar da başarısız kaldı. Başarılı gibi gözüktüğü durumlarda bile etkileri çok sınırlı kaldı. Böyle bir yaklaşımla halkın çoğunluğu biraraya getirilemez. İnanca dayalı siyasal örgütlenmeler bölünmeye yol açar.

Tercihiniz sınıf olabilir.

Ekonomik krizin derinleştiği, insanların çok büyük bölümünün geçim derdine düştüğü koşullarda milletimizin büyük kesimini toplumsal ve siyasal mücadelede birleştirecek yaklaşım, sınıf çıkarlarıdır. Geçim derdi veya kaygısı, etnik kökenden de, inançtan da önce gelir.

Etnik kimliğe ve inanca dayalı saflaşmalar milleti ve ülkeyi böler; vatan mücadelesiyle bütünleştirilmiş sınıf temelli toplumsal ve siyasal mücadele ise milleti ve ülkeyi birleştirir.

Burada sorulması gereken soru, hangi sınıfın temel alınacağıdır?

İŞÇİ SINIFI BÜYÜK ÇOĞUNLUKTA

2017 Kasım verilerine göre, ülkemizde 15 ve daha yukarı yaşlardaki insanların sayısı 60,2 milyondur. Bu kitle içinde, gelir getirici bir işte çalışanların sayısı 28,5 milyonu buluyordu. Bu kitlenin yüzde 68,3’ü, işçi ve memurdu (19,5 milyon kişi). Yüzde 17,0’si esnaf-sanatkar ve kendi işinde çalışan köylüydü (4,9 milyon kişi). 2,9 milyon kişi de (yüzde 10,2), esnaf-sanatkarın veya kendi işin çalışan köylünün aile mensupları olarak çalışanlardı.

İşsizlerin sayısı ise 5,5 milyondur. İşsizler, iş bulabildiklerinde ücret karşılığı çalışacak kişilerdir; işçi sınıfının parçalarıdır. Öğrenci, ev kadını, emekli gibi gözükp de kaçak olarak çalışan insanlar da dahil edildiğinde, **Türk milleti demek öncelikli olarak işçi sınıfı demektir. İşçi sınıfını birleştiren, milleti birleştirir. Milletten desteğini almak isteyen, öncelikli olarak işçi sınıfının desteğini almak zorundadır.**

İşçi ve memurların toplam sayısı 2004 yılında 10,7 milyondur. Bugün 19,5 milyon.

Esnaf-sanatkar ve kendi işinde çalışan köylülerin toplam sayısı 2004 yılında 4,6 milyondur. Bugün 4,9 milyon. Ancak bu yerlerdeki ücretsiz aile çalışanlarının sayısı 2004 yılında 3,4 milyon iken, 2017 yılında 3,1 milyona gerilemiş.

MÜCADELE EDEN İŞÇİ SINIFIDIR

Esnaf-sanatkar ve kendi işinde çalışan köylülük hızla tasfiye oluyor ve işçileşiyor. Ancak örgütlü bir tepki vermiyorlar.

Büyük sermayenin perakende ticarete girmesiyle birlikte bakkal, manav, kasap, kırtasiyeci, züccaciyesi, mefruşatçı, vb. hızla iflas ediyor, dükkanını kapatıyor.

Örgütlü bir tepki veriyorlar mı? Hayır.

Türkiye’de tütün üreticilerinin sayısı 1998 yılında 622 bindi. Bugün yalnızca 58 bin. 550 binden fazla tütün üreticisi tasfiye oldu. Örgütlü bir mücadele verdiler mi? Hayır.

Şeker pancarı üreticilerinin sayısı 1998 yılında 492 bindi. Bugün 105 bin. Tasfiye edilen 287 bin köylü tepki verdi mi? Hayır.

Tepkiyi veren, siyasal ve toplumsal mücadelede ilgiyi hak eden, işçi sınıfıdır.